

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. N^o 38.

Ottende Session.

15de Møde.

Onsdagen den 17de Decbr.

(Fortf.)

Indenrigsministeren: Jeg haaber, at det ærede Thing veed, eller ialfald har kunnet slutte, at, naar jeg ikke var tilstede her i Salen fra denne Sags Begyndelse, saa var det fordi jeg var nødsaget til at være tilstede i det andet Thing, hvor jeg skulde forelægge et Par Lovudkast. Det er altsaa en Selsølg, at det vil være mig meget vanskeligt at yttre Noget med Hensyn til det, der er blevet forhandlet, medens jeg var borte, og selv et saadant enkelt Punkt som det, den ærede Rigsdagsmand nys nævnte, kan jeg let have misforstaaet. Imidlertid forekommer det mig dog, at Spørgsmaalet var saa klart, at jeg tør besvare det. Jeg skal da udtale, at jeg vissest ikke troer, at det kan være Lovens Mening — min Mening er det idetmindste ikke — at § 2 skulde indeholde nogen authentisk Fortolkning af den tidligere Lov. Det forekommer mig klart, at hvis Noget, førend dette Lovforslag maatte blive sanctioneret som Lov, har en lovlig Ret, saa kan denne lovlige Ret ikke betages ham ved den senere Lov; jeg troer, at dette følger af almindelige Retsprinciper. Har jeg forstaaet det til mig rettede Spørgsmaal rigtigt, har jeg ingen Tvivl om, at ogsaa mit Svar er rigtigt. Jeg turde dog maaskee endnu, med Hensyn til Sagen selv, tilføie den almindelige Bemærkning, at forsaavidt der, hvad jeg næsten maa troe, har været Spørgsmaal om at indbringe andre Punkter under dette Lovforslag,

da vilde jeg meget ønske, at Thinget ikke vil gaae ind paa saadanne Forslag. Jeg har meget nøie overveiet, hvorvidt andre Forslag kunde optages i Lovudkastet, saadanne, som ikke rammede Lovens Grundtante, men som fjernede en eller anden mindre heldig Redaction eller forandrede et eller andet Punkt, som maaskee kunde ønskes anderledes; men jeg er bleven staaende ved de her fremsatte Forslag, som forekom mig at være nødvendige, fordi jeg troede at være sikker paa, at det vilde være overordentlig vanskeligt at faae Forbedringer indførte, som ikke vilde være deels Forandringer deels Udvidelser, der vilde fremkalde den hele Forhandling paany. Jeg vilde derfor meget ønske, at Thinget ikke vilde forandre det forelagte Lovudkasts Charakter ved dertil at knytte andre Bestemmelser. Er der saadanne Bestemmelser, som ærede Medlemmer ansee for nødvendige at bringe under Forhandling, da vil jeg ansee det for meget heldigere for Sagen, at de kom frem som selvstændige Lovforslag og ikke som Ændringsforslag til dette Lovforslag. Dette Lovforslag er holdt saa begrændset som muligt og indeholder, som jeg allerede har udtalt, kun saadanne Punkter, som det efter Ministeriets Overbeviisning var nødvendigt at bringe frem. En Anledning hertil var væsentlig givet ved en Udtalelse fra det slesvigiske Ministerium, og jeg kan forstikke — i den Henseende kjender jeg Forholdene meget nøie — at der virkelig er en stor Trang til saadanne indbyrdes Lempninger som de, der i § 1 ere foreslaede. Dette gjælder ogsaa om Slutningsbestemmelsen i § 2, forsaavidt det der er sagt i Almindelighed, at Forbudet med Hen-